

[N. Chr. Christensen.]

forslag; det vil være en betydelig hjælp for kommunerne og bidrage til, at de ikke, som finansministeren sagde, får større udgifter end deres direkte andel i folkepensionen.

Da loven om udligningsfonden blev vedtaget i 1937, kunne ingen forudse den udvikling, der har fundet sted, og som nu truer med at forringe likviditeten og øge skatteudskrivningen inden for kommunerne. Det er beklageligt, at der ikke for længst er nået en for kommunerne mere tilfredsstillende ordning. Den reform, der blev gennemført ved bekendtgørelsen af 28. marts 1952, bør nu følges op i takt med de ændrede forhold. Jeg vil tro, at der i folketinget kan blive tilslutning til en beslutning om at opfordre regeringen til at drage omsorg for, at der træffes foranstaltninger til, at kommunernes byrder ikke øges med mere end den direkte anpart, der er pålagt kommunerne ved gennemførelsen af folkepensionsordningen. Det vil navnlig ikke kunne volde politiske vanskeligheder, da den højtærede minister ifølge sine bemærkninger før er inde på de samme tanker som vi.

Bundvad: Det problem, som forslagsstillere fra venstre og det konservative folkeparti her har rejst, er ikke nyt for folketinget, i hvert fald ikke for det udvalg, der arbejdede med lovforslaget om folkepension. Det er klart, at dette udvalg foruden at drøfte selve lovforslaget også måtte drøfte udgifternes fordeling og refusionen. Det er også klart, at de kommunale organisationer måtte interessere sig for spørgsmålet, og repræsentanter for disse mødte da også i udvalget og talte om, hvad der lå dem på sinde. Vi drøftede bl. a. den stigning i de kommunale udgifter, som måtte blive en følge af folkepensionens gennemførelse, og hvordan vi bedst kunne klare vanskelighederne for kommunerne i overgangstiden, for det er jo det, der især er tale om. Refusionen kommer som allerede nævnt langt bagefter, medens udgifterne må afholdes straks eller i hvert fald løbende inden for regnskabsåret. Det fører med sig, at de fleste kommuner i dette år, da vi starter folkepensionen med de nye regler,

kommer til at budgettere med to års udgifter på ét års budget.

Når det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen kunne nævne meget store tal, må man ikke — det tror jeg også det ærede medlem gjorde opmærksom på — tage disse som et udtryk for kommunernes årlige udgifter i anledning af den nye folkepensionsordning, for det er der ikke tale om. Så hurtigt kan udgifterne ikke løbe op — vi ved konkret, hvad det drejer sig om. Det skyldes det forhold, jeg nævnte før, at refusionen kommer indtil to år efter; derfor må man allerede i år budgettere med to års udgifter. Jeg har allerede talt om det under udvalgsbehandlingen, og der blev dengang spurgt i et samråd med finansministeren, hvad vi kunne gøre ved det. Man spurgte finansministeren, om han, hvis det blev et problem for kommunerne, var villig til at tage sagen op til drøftelse, således at de kunne få en hurtigere refusion eller en større andel i denne, og det lovede den højtærede finansminister.

Disse forhandlinger er nu i gang, og der kommer formentlig en løsning. Derfor har det overrasket mig, at man har fremsat dette forslag, når man på forhånd vidste, at finansministeren havde givet tilsagn om at være imødekomende over for kommunerne, og når man vidste, at forhandlingerne allerede var i gang. Det er i øvrigt et spørgsmål, finansudvalget må tage stilling til.

Jeg vil anbefale, at forhandlingerne fremmes så meget som muligt, for at kommunerne hurtigt kan overse, hvor meget de skal udskrive i år, og hvor meget de kan udskyde til næste års budget af det, som naturligt hører til dér, så vi kan få en ordning inden kommunernes anden behandling af budgetterne.

Derudover interesserer det mig meget at høre, at finansministeriet og administrationen i det hele taget overvejer at tage de almindelige refusionsregler op til behandling. Det vil jeg gerne anbefale, for det tror jeg der trænges til. Ikke alene har vi refusionsregler på mange forskellige lovgivningsområder, men selv inden for beslægtede lovgivningsområder, f. eks. inden for sociallovgivningen, har vi forskellige refusionsprocenter; derfor er det meget vanskeligt at finde ud af, efter hvilke regler